

உ
கடவுள் தணை.

பதினெண் சித்தாகளிலொருவராகிய
ம ச் ச மு னி ந ர ய னு ா

அருளிச்செய்த
சூத்திரம்-யக.

(*)

இஃது,

களக்தூர்-ஆயுள்வேதபாஸ்கர்
கந்தசாமிமுதலியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டது.

*

இட்டா

கு ப் பு ச ர மி ந ர ய னு ா

அவர்களது

குவலயாஞ்சனி அச்சககூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887

உ

கடவள் துணை.

ம ச் ச மு னி ந ர ய ன ர்

அ ரு ளி ச் ச ய் த

சூத்திரம்-யக.

காப்பு.

ஆகவேதான் நமது இன்ன மணியே காப்பு வருளான மு
ப்பாழ்வெளியே காப்பு, சோதியிலே முளைத்தெழுந்த கட
லோகாபு சுத்தவெளிக் கப்பறத்தில் சுடராய்நின்ற, வாசி
யென்று போர்படைக்க பொருளுக்கெல்லாம் வகையாகச் ச
நுக்கொருபதினைந்துக்குள், நீதியுடன் சொல்லுகிறேன்
நிலுவளையாரைக் குநிலையாக நாதவிந்துகருதிப்பூணை.

பூண்ப்பாழ்க்காரமுயிர்தானாச்சு புழான சூதமது
வயிரதானாச்சு, காண்ப்பாழ்க்காரமது தீபமாச்சு கனமான
நாதமது பொருந்தப்பாரு, தோண்ப்பா யிப்படியேவாதவி
த்தை சொல்லிவிட்டேன் சூட்சுததையாருஞ் சொல்லார்
கோண்ப்பாசெகத்திலே யிளைப்பமானால் கோடிதரம்மை
த்தாலுங்கூடாதோடும்.

ஓநிமது சொச்சி வெளியைப்பலமே வொண்ணு உ
வானதங்கமது விசாகுனன்று, பாடியதே உலட்சரந்த

சு

மச்சமுனிநாயனார் சூத்திரம்-யக.

ன்பலமேபோடு நலமானகெந்தியுந்தான்பலமேபோடு, தே
டியகோசவ்வீரம்பலமேபோடு திரமானவெண்கூரம்பல
மேபோடு, ஆயதீதார் ஐந்தசுன்ன செயனீராலே ஆகக்
நூலருசாமம் ஆட்டுவாயே, ௩௩

ஆட்டியேளில்லைசெய்துரவியிலபோடு ஆணுப்புடுப்
ண்ணுப்புக்கீழ்மலிட்டு, காட்டாவின் முட்டைஐந்தில்புட
முந்தீரு கததெனப்பினப்பெடுத்து செய்நீராட்டு, பூட்டா
கலருசாமம் ஆட்டிப்பின்புபுகழாகளில்லைசெய்து ரவியில்
போடு, தேட்டானசெங்கதீர்போல்செந்துரந்தாந்திறமா
னவெள்ளியிலேநூற்றுக்கொன்றே. ௩௩

உண்டானகெந்திசெம்பு செப்பக்கேளு ஒதுகிறேன்
கெந்தியின் காண்பலமே யொன்று, நன்றானவரி நெவ்விச்
சாற்றா லாட்டி, நலமாகவில்லைசெய்துசெய்நீராட்டி பண்டா
கவைந்துசுன்னச்செய்நீராலே, பதராமற்கொச்சிவெள்ளை
க்கலசங்கட்டி, தண்டானபச்சைவெள்ளைமேலேயப்பிதய
வாககெந்தியொன்றுவெள்ளை யெட்டே. சு

எட்டிலேயிருக்கின்றசோதியாலே யெழுப்பியந்தவு
லைதனிலேவைத்துலுது, மட்டிலாநில்லாதுசாமமொன்று
வாகையோடேயெடுத்ததனை யலாத்துக்கொண்டு, கெட்டி

யாயஞ்சிலொன்று செம்புதானும் கெடியாகத் தங்கத்திற்
பாச்சு , ச்சு, சட்டமாய்ப்பத்துக்குலன்றேயாச்சு சாதகமா
ய்பின்னெடுத துப்புடத்திற்போடே , ௫

பேடதிலேணுவளவு தப்பிற்றூலுல் போயவிடும
போட்டசரக்கெலலாங்கானும், போடதிலேதீயணுவமிஞ்
சிற்றூலுல்புசுழானவேதையென்றசரக்குப்போகுந், போ
டதிலேதீட்சையநியெழுக்கில்லாட்டால் பொருளானவா
தமெல்லாம்வீணும்போகும், போடதிலே போச்சென்
றுவிட்டு விட்டால் புண்ணியமாந தவமெல்லாம் கூடா
வானே. ௬

வாரானகோபத்தைத்தீராவிட்டால் வாதமென்றபே
ச்சுமொருகாதம்போகுந், தீராதபிராணையமில்லாப்பாவி
திரிலோகஞ்சென்றாலும்வாதங்காணுன்,கூளுனகுருவோ
டேயெதிராதகோபி கோடிதவம்செயதாலும் ஞானங்கா
ணுன்,தேருனசரக்கிலுமட்டியானுல் திரணமுநதான்பா
யரதுதிண்ணந்தானே. ௭

திண்ணமுள்ளயேமவித்தை யிடைக்கண் பர்ருகிற
மா கவெள்ளிதனைவலக்கண்பாரு, வண்ணமுள்ளவாலை
ரமநகாரம்போடுவாமத்தின்பககமதுவகாரமாச்சு எண்ண
முள்ளமேல்வீட்டுற்சிங்கென்றாணு ஏகாந்தந்தேரானது
டாளட்டிப்பாரு, கண்ணிமையுங்கொட்டாமல் பார்த்தை
யானுல்காணுமடாலைவந்தெழுத்துத்தீயம்பாரே ௮

கூ

மச்சமுனிநாயனார்-சூக்திரம்-யக.

பாரிலேவங்காளப்பச்சையுப்பா பரிவாகசமமாநப்ப
லமுந்தூக்கி, நேரிலேமனோசிலையும் பலமுந்தூக்கிநெடி
தானனிணங்கன்சாள்பலமுந்தூக்கி, சீரிலேவச்சரந்தா
ன்பலமுந்தூக்கிசிறப்பானகொஞ்சிவெளளை பலமுந்தூக்கி,
காரிலேகாளகண்டத்தப்பிப்போகும் கனமானவைந்து
கன்னம்செய்தீராலே

கூ

ஆலமென்றசரக்கதுதா நருணானு குழகாகவைந
தெருவிறபுடமுந்தீரு, கோபமென்ற வமுரியுப்பு நாகத
தாலேகொள்ளையப்பாலாதமதுசுயிரதாசுஞ், சீலமென்ற
னாதக்கையறியாதாசுசொமெல்லாந் திரிந்தாலும்காத
ங்காணு, னேலமுடன்செந்தூரந் தன்னைத்தாக்கி யுத்தம
னேகெள்ளியிலேநூற்றுக்கொன்றே

ய

ஒன்றாகமனந் தன்னைநிறுத்தவேணும்மொருமனதா
ய்குருபகத்தைக கார்க்கவேணும், பன்றாசப் பிராணையஞ்
செய்யவேணும்பரிவாகத் தெரிசனையேபார்க்கவேணும், ந
ன்றாக விப்பய்யே பதினென்றுந்தான் நலமாக செப்பின
தோராளைப்போற்றி, நன்றாகப்பார்ததுணர்ந்து வருவீர
மக்காளநயநானபிரகாசமுண்டாமபாரே.

யக

மச்சமுனிநாயனாரருளிச்செய்த

சூக்திரம்-யக

முற்றுப்பெற்றது.

